

Soumrak lidovců a televizní daň

- editor007 | 28. června 2024

ČESKO: Lidovci učinili rozhodný krok směrem k budoucnosti. Od nyní si budou říkat lidovci. A proč? Protože prý jsou moderní. No, přijmout po sto letech svůj název, to moc moderně nepůsobí, ale upřímně: je úlohou lidovců být moderní? Od toho tu máme jiné kabráčky. A v tom je celý problém lidovců.

Lidovci existují 105 let. To se tehdy daly dohromady asi čtyři levicové křesťansko-sociální strany s katolickou národní stranou a měli jsme tu stranu reprezentující převážně zemědělské zaměstnance. Zatímco tehdejší sociální demokracie byla spíše stranou městských kvalifikovaných dělníků, lidovci byli spíše stranou bezzemků bez vzdělání. A z povahy věci ještě více vlevo než socani. Zvláště poté, když se o dva roky později od sociální demokracie odloupli komunisté.

Z lidovců si lidé dělali po celá léta legraci. To kvůli jejich oportunistu a osobitému přístupu k vlastním zásadám. „Naším heslem budiž rozhodné MOŽNÁ.“ No, srandičky. V každém případě se lidovci na sto let stali samozřejmou součástí českého politického spektra. Neobešla se bez nich žádná koalice, ba ani komunisty řízená Národní fronta. Přesto měli lidovci se svým opatrnickým přístupem svou specifickou roli. Čekalo se od nich, že to oni budou dávat pozor, aby se politika nezvrhla v bezhlavou demolicí vlastních civilizačních základů. Většinou se ale čekalo marně.

Ano, byly jisté výjimky. Tou bylo jedno pro mne trochu překvapivé hlasování v Poslanecké sněmovně před 25 lety. Po hlasování jsem na chodbě potkal mladého (on bude vždycky mladý) lidoveckého poslance, který mi hrdě hlásil: my jsme totiž skutečně konzervativní strana! Mladý politik se později stal lidoveckým předsedou, pak od lidovců odešel, založil novou stranu, pak se stal jejím předsedou, pak se zas z vedení vzdálil a nyní prý shání lidi na stanou novou.

Ale zpět k lidovcům. Takže najednou dnes zjistili, že jsou lidovci. Jenže on už jim to nikdo neuvěří. Po celá léta s nimi mohl člověk nesouhlasit, ale musel jim přiznat, že reprezentují pohled na svět jisté specifické části veřejnosti, zejména na jihomoravském a východočeském venkově. V tom byli autentičtí. Ale pak se na svůj elektorát vykašlali a začali tančit kolem velkoměstského progresivistického hipstera. Ale tam už bylo obsazeno. Staré ztratili, nové nezískali. Poslední zhasne.

Pojďme se raději bavit o televizi. Před několika dny jsem měl v rámci jednoho nejmenovaného filmového festivalu debatu s jedním nejmenovaným bývalým ředitelem České televize. Emeritní ředitel mi otevřel oči. Jediným kouzelným slovem: relevantnost.

Bavili jsme se totiž – pochopitelně – o rozpočtu ČT a o snaze té části politiků, kterým ČT slouží, zvýšit televizní poplatek. Asi jako odměnu za ony věrné služby. Namítal jsem, že ČT žádné peníze navíc nepotřebuje, protože naprostou většinu vysílacího času věnuje komerčním pořadům, které běžně vysílají soukromé televize i bez nároku na výnos z televizní daně. ČT by klidně vyšla s mnohem nižším rozpočtem, kdyby se koncentrovala jen na to, co dělat má a k čemu byla zřízena: tedy na plnění funkcí, které by konkurenční televizní trh nezajistil sám od sebe.

V tu chvíli to přišlo: podle pana bývalého ČT vysílá nejsurovější komerci proto, aby získala relevantnost. Ta spočívá v číslech o sledovanosti. My budeme vysílat komerční škvár, díky tomu získáme relevantnost, což nám pak umožní vysílat pořady naplňující smysl naší existence s lepší sledovaností a tedy dopadem.

Takže v hlavních vysílacích časech odvysíláme všechny ty bulváry, a pak někdy v noci budeme vysílat

pro náročného diváka nebo pro menšiny. A díky těm bulvárům bude ty naše pořady uložené zákonem sledovat více diváků.

Opravdu? Odvysíláním povrchních pozlátek, banalit a komerčních lákadel že přesvědčíme příslušníky diváckých menšin, aby si našli i svůj pořad? A nebude to spíš obráceně? Že menšinovému divákovi zhnusíme celou naši programovou nabídku?

Možná ale ona relevance skutečně funguje. Ale trochu jinak. Odvysíláme všechny ty tancující, vařící, rybařící a zpívající celebrity, bude se na to koukat hodně lidí, a my pak politikům řekneme: hele, to máme ale relevanci. Ale víte, ona ta relevance něco stojí...

Ano. Kvůli tomu je třeba zvýšit televizní poplatek. Ne kvůli tomu, abychom mohli kvalitněji vysílat pro školy, národnostní menšiny nebo krajské zpravodajství, ale kvůli tomu, že komerce je drahá a my jsme si naše kapacity a partnery hezky vykrmili.

Nevěříte, že to takhle funguje? Tak se podívejte třeba na dnešní program ČT. Nebo včerejší. Nebo zítřejší. Tady se zhasínat nebude. Bude opulentní večírek až do rána.

AUTOR: Ladislav Jakl

[ZDROJ](#)